

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שחטה ונמצאת בעלת מום - רבי אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]									◆	■	◇
לא קדש, דברי ר' מאיר	רבי יהושע: [רבי מאיר]									◆	■	◇
לא נחלקו רבי אליעזר ור' יהושע על ששחטה ונמצאת טריפה שלא קדש, ועל חוץ לזמנו שקדש, ועל בעל מום שלא קדש	רבי יהודה:										■	◇
ועל מה נחלקו? על חוץ למקומו שר' אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]									◆	■	◇
לא קדש	רבי יהושע:									◆	■	◇
הואיל וחוץ לזמנו פסול וחוץ למקומו פסול, מה חוץ לזמנו קדש, אף חוץ למקומו קדש	רבי אליעזר:										■	◇
הואיל וחוץ למקומו פסול ובעל מום פסול, מה בעל מום לא קדש, אף חוץ למקומו לא קדש	רבי יהושע:										■	◇
אני דמיתיהו לחוץ לזמנו ואתה דמיתו לבעל מום, נראה למי דומה, אם דומה לחוץ לזמנו - נדוננו מחוץ לזמנו, אם דומה לבעל מום - נדוננו מבעל מום	אמר לו רבי אליעזר:										■	◇
דנין פסול מחשבה מפסול מחשבה, ואין דנין פסול מחשבה מפסול הגוף	התחיל רבי אליעזר לדון:										■	◇
דנין פסול שאין בו כרת מפסול שאין בו כרת, ואל יוכיח חוץ לזמנו שפסול שיש בו כרת, ועוד, נדוננו משלא לשמו שפסול מחשבה ואין בו כרת	התחיל רבי יהושע לדון:										■	◇
ושתק רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]										○	◇
ורבי מאיר, מאי שנא שחטה ונמצאת טריפה דהוי פסולו קודם שחיטה, ומאי שנא שחטה ונמצאת בעלת מום דלא הוי פסולו קודם שחיטה?												◇
בדוקין שבעין, ואליבא דר' עקיבא	[רבי מאיר]											!
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]											!
ורבי יהושע?												?
כי אמר רבי עקיבא אם עלו לא ירדו - בפסולא דגופיה, אבל לקדושי לחם לא.	[רבי יהושע]											!
חטאת ששחטה חוץ לזמנה - אם עלתה לא תרד	איתמר:											■
חוץ למקומה - רבא אמר: תרד	[רבה]											◆
לא תרד.	רבא:											◆
רבה כרבי יהושע, ורבא כרבי אליעזר.												■
והדר ביה רבא לגביה דרבה, מדהדר ביה רבי אליעזר לגביה דרבי יהושע.												■
אף על גב דהדר ביה ר' אליעזר לגביה דרבי יהושע, רבא לגביה דרבה לא הדר ביה, התם הוא דקאמר ליה: נדוננו משלא לשמו, אבל הכא אי דינית ליה משלא לשמו, אם עלתה לא תרד.	ואיכא דאמרי:											■
שחטה שלא לשמה וכו'.												■
שבק תנא דידן איל נזיר דשכית, ונקיט איל המילואים.	רב פפא:											■
ותנא דידן?												?
עיקר מילתא נקט.	[תנא דידן]											!
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה.												■
אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח מאי טעמא? אמר קרא: (ויקרא כ"ג) זבח ונסכים.	זעירי:											■
הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול, אם יש זבח אחר - יקריבו עמו, ואם לאו - יפסלו בלינה.	תנן:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי לאו דאיפסיל בשחיטה											⚡		עט:
לא, דאיפסיל בוריקה.											!	◇	עט:
כמאן? כרבי											⚡		עט:
שני דברים המתירין מעלין זה בלא זה	דאמר: [רבי]										⚡	◇	עט:
אפילו תימא - ר' אלעזר בר' שמעון, הכא במאי עסקינן - כגון שקיבל דמן בכוס ונשפך, ור' אלעזר בר' שמעון סבר לה כוותיה דאבוה											!	◇	עט:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי.	דאמר: [רבי שמעון]										!	◇	עט:
אם יש זבח אחר יקרבו עמו.	אמר מר:											■	עט:
שמן שהפרישו לשום מנחה זה, פסול לשום מנחה אחרת	והא אמר רב חסדא:										⚡	◇	עט:
לב בית דין מתנה עליהם, אם הוצרכו - הוצרכו, ואם לאו - יהו לזבח אחר.	רבי ינאי:										!	◇	עט:
אי הכי, שמן נמן?											⚡		עט:
שמן גופה דמנחה הוא.											!	◇	עט:
וליתנו עליהן דניפקו לחולין											⚡	◇	עט:
גזירה שמא יאמרו: מוציאין מכלי שרת לחול.											!	◇	עט:
השתא נמי גזירה שמא יאמרו: נסכים שהפרישן לשום זבח זה כשרין לשום זבח אחר											⚡	◇	עט:
כגון שהיה זבח זבוח באותה שעה.	התני מתתיה בן יהודה:										!	◇	עט:
אבל אין זבח זבוח באותה שעה מאי? נפסל בלינה, אדתי סיפא: אם לאו - יפסלו בלינה, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - שהיתה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה לא											⚡		עט:
הכי נמי קא אמר: במה דברים אמורים - שהיה זבח זבוח באותה שעה, אבל אין זבח זבוח באותה שעה, נעשה כמי שנפסלו בלינה ופסולין.											!	◇	עט:
ומי אית ליה לרבי שמעון לב בית דין מתנה עליהן?											⚡		עט:
תמידין שלא הוצרכו לציבור, לדברי רבי שמעון - אין נפדין תמימים	והא אמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן: [לדברי רבי שמעון]										⚡	◇	עט:
נפדין תמימים	לדברי חכמים:										⚡	◇	עט:
שאני התם, דאית להו תקנתא ברעייה.											!	◇	עט:
ולד תודה ותמורתה, הפריש תודה ואבדה והפריש אחרת תחתיה - אינה טעונה לחם, שנאמר: (ויקרא ז') והקריב על זבח התודה, התודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונים לחם.												■	עט:
שתיהן עומדות, מנין שאיזה מהן שירצה יקריב ולחמה עמה? תלמוד לומר: התודה יקריב, יכול שתהא	תנו רבנן:											■	עט:
אחר שריבה הכתוב ומיעט, מנין לרבות ולדות וחליפות ותמורות להקרבה? תלמוד לומר: (ויקרא ז') אם על תודה												■	עט:
יכול יהו טעונות לחם? ת"ל: והקריב על זבח התודה, תודה טעונה לחם, ולא ולדה ולא חילופה ולא תמורתה טעונים לחם.												■	עט:
לא שנו אלא לאחר כפרה, אבל לפני כפרה טעונים לחם.	שלה רב חנינא משמיה דרבי יוחנן:											■	עט:
אהייא? אילימא אחליפי תודת חובה, אי לפני כפרה, תנינא אי לאחר כפרה, תנינא	הוי בה רב עמרם:										⚡	◇	עט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator													
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
אלא אחליפי תודה נדבה										!		◇	פ.			
בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונות לחם, מרבה בתודות הוא										ז		◇	פ.			
אלא אולד תודה נדבה										!		◇	פ.			
בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעונין לחם, מותר דתודה היא										ז		◇	פ.			
אלא אולד תודה חובה, לפני כפרה טעון לחם, לאחר כפרה אין טעון לחם.										!		◇	פ.			
מאי קמ"ל?										ז			פ.			
אדם מתכפר בשבח הקדש.	דקסבר ר' יוחנן:									!		◇	פ.			
הוי בה נמי אביי כי האי גוונא.	[אביי]									■			פ.			
חילופי תודה נדבה, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה טעונה לחם, מרבה בתודות הוא	איתמר נמי, אמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:									■			פ.			
ולד תודה נדבה, בין לפני כפרה בין לאחר כפרה אין טעון לחם, מותר דתודה הוא										■			פ.			
ולד תודה חובה, לפני כפרה טעונין לחם, לאחר כפרה אין טעונין לחם.										■			פ.			
כל שבחטאת מתה, בתודה אין טעונה לחם כל שבחטאת רועה, בתודה טעונה לחם.	שמואל:											■	◇	פ.		
מהו אומר התודה יקריב? מנין למפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות, מנין שאיזו מהן שירצה יקריב ולחמה עמה? ת"ל: התודה יקריב, יכול תהא שניה טעונה לחם? ת"ל: יקריבנו, אחד ולא שנים	מתיב רב עמרם:											■	ז	◇	פ.	
ואילו גבי חטאת כי האי גוונא רועה												■	ז	◇	פ.	
הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות - מתכפר באחת מהן ושניה תמות, דברי רבי	דתנן: [רבי]											■	ז	◇	פ.	
אין חטאת מתה אלא שנמצאת לאחר שנתכפרו בעלים	חכמים:											■	ז	◇	פ.	
הא קודם שנתכפרו בעלים רועה													ז	◇	פ.	
שמואל כרבי סבירא ליה													!	◇	פ.	
אבודה בשעת הפרשה מתה.	דאמר: [רבי]											■	!	◇	פ.	
אלא רועה לרבי היכי משכחת לה?													ז	◇	פ.	
כדרבי אושעיא													!		פ.	
הפריש שתי חטאות לאחריות, מתכפר באיזה מהן שירצה והשניה תרעה.	דאמר רבי אושעיא:											■	!	◇	פ.	
והא גבי תודה כי האי גוונא אין טעונה לחם													ז	◇	פ.	
אלא, שמואל כרבי שמעון סבירא ליה													!	◇	פ.	
חמש חטאות מתות.	דאמר: [רבי שמעון]												■	!	◇	פ.
והא רועה לרבי שמעון לית ליה כלל													ז	◇	פ.	
שמואל נמי חדא קאמר: כל שבחטאת מתה, בתודה אין טעונה לחם.													!	◇	פ.	
מאי קמ"ל?													ז		פ.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פיסקה story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לאפוקי מדרבי יוחנן												!
אדם מתכפר בשבח הקדש	דאמר: [רבי יוחנן]											!
קמשמע לן דלא.												!
תודה וזו לחמה, אבד הלחם - מביא לחם אחר, אבדה תודה - אינו מביא תודה אחרת	רבי אבא:											!
מאי טעמא?												^
לחם לגלל תודה, ואין תודה לגלל לחם.												!
הפריש מעות לתודתו ונתותרו - מביא בהן לחם, ללחמי תודה ונתותרו - אין מביא בהן תודה.	רבא:											!
מאי טעמא?												^
אילימא משום דרב כהנא												!
מנין ללחמי תודה שנקראו תודה? שנאמר: (ויקרא ז) והקריב על זבח התודה חלות מצות	דאמר רב כהנא:											!
אי הכי איפכא נמי												!
לחם איקרי תודה, תודה לא איקרי לחם.												!
הפריש תודתו ואבדה, וחזר והפריש אחרת תחתיה ואבדה, וחזר והפריש אחרת תחתיה, ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות, נתכפר בראשונה - שניה אינה טעונה לחם, שלישית טעונה לחם, נתכפר בשלישית - שניה אינה טעונה לחם, ראשונה טעונה לחם, באמצעית - שתיהן אין טעונות לחם.	ואמר רבא:											!
אפילו נתכפר באחת מהן - שתיהן אין טעונות לחם, כולהו חליפין דהדידי נינהו.	אביי:											!
וכן לענין חטאות, הפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואבדה והפריש אחרת תחתיה, ונמצאו הראשונות והרי שלשתן עומדות, נתכפר בראשונה - שניה תמות, שלישית תרעה, נתכפר בשלישית - שניה תמות וראשונה תרעה, נתכפר באמצעית - שתיהן ימותו.	רבי זירא:											!
אפילו נתכפר באחת מהן - שתיהן ימותו, כולהו חליפין דהדידי נינהו.	אביי:											!
מאי וכן?												!
מהו דתימא: התם הוא דאיכא למימר מרבה בתודות הוא, אבל הכא דליכא למימר מרבה בחטאות הוא אימא לא, קמ"ל.												!
תודה שנתערבה בתמורתה ומתה אחת מהן - חבירתה אין לה תקנה, היכי נעביד? נקריב לחם בהדה - דלמא תמורה היא, לא נקריב לחם בהדה - דלמא תודה היא.	תני רבי חייא:											!
היכי דמי?												!
אי דאמר עלי												!
לא סגיא דלא מייתי ליה בהמה אחרינא ולחם ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי אחריות												!
לא צריכא, דאמר הרי זו.												!
(סימן: למוד"ם מיד"ת על"ה ש"ש שכ"ן דמ"ה דא"י חל"ש מות"ר תמור"ה בחו"ץ חוקי"ה הפרי"ש חטא"ת לאח"ר יות"ר)												!
וליתי לחם ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה, אי לא - ליפוק לחולין	אמרו למדין לפני רבי:											!
וכי מכניסין חולין לעזרה?	אמר להו: [רבי]											!
וליתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי שלמים												!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
משום דקא ממעט באכילה דשלמים.	אמר להו: [רבי]											◇	פ:	
וליתי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, ואי האי דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תיהוי מותר דתודה	לוי רבי:											⚡	◇	פ:
כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו, וכי מפרישין תחלה למותרות?	א"ל: [רבי]												◇	פ:
ולייטי בהמה ולחם, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה, ואי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה והא תהוי תמורה	יתיב רבי יצחק בר שמואל בר מרתא קמיה דר"נ ויתיב וקאמר:											⚡	◇	פא:
עני מרי, ארבעין בכתפיה וכשר?	א"ל: [רב נחמן]												◇	פא:
אם איתא לדר' יוחנן	רב עולא בר אבא חלש, על לגביה אביי ורבנן, ויתיב וקא אמרי:											⚡	◇	פא:
חוץ לחומת העזרה קדוש	דאמר: [רבי יוחנן]											⚡	◇	פא:
לייתי לחם ולותבה חוץ לחומת העזרה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא לחמה, ואי לא - ליפוק לחולין												⚡	◇	פא:
משום דאיכא ארבע להניף, היכי ליעביד? לנפינהו אבראי - (ויקרא ז') לפני ה' כתיב, גוואי - קא מעייל חולין לעזרה, הלכך לא אפשר.	[רב עולא בר אבא]												◇	פא:
אם איתא לדחוקיה	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											⚡	◇	פא:
קדשו ארבעים מתוך שמונים	דאמר: [חזקיה]											⚡	◇	פא:
לייתי בהמה ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תיהוי תודה והא שמונים דתרווייהו, אי הך דקיימא תמורה היא - הא תודה והא לחמה וליקדשו להו ארבעים מתוך שמונים												⚡	◇	פא:
משום דקא ממעט באכילה דארבעה.													◇	פא:
אם איתא לדרבי יוחנן	אמר ליה רב אשי לרב כהנא:											⚡	◇	פא:
הפריש חטאת מעוברת וילדה - רצה בה מתכפר, רצה בוולדה מתכפר	דאמר: [רבי יוחנן]											⚡	◇	פא:
לייתי בהמה מעוברת וימתין לה עד שתלד ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הא וולדה תודה היא והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - הא נמי תודה היא והא שמונים דתרווייהו הוא והאי ליהוי מותר דתודה												⚡	◇	פא:
מאן לימא לן דאמר רבי יוחנן: אם שיירו משוייר? דלמא אם שיירו אינו משוייר, והיינו טעמא דרבי יוחנן, דאמר: אדם מתכפר בשבח הקדש.	אמר ליה: [רב כהנא]												◇	פא:
ולייטי בהמה ולימא: הרי עלי, ולייתי בהמה אחריתי ולייתי שמונים בהדה, ולימא: אי הך דקיימא תמורה היא - הני תרתי תודות והא שמונים דתרווייהו, ואי הך דקיימא תודה היא - והא דאמרי עלי נמי ליהוי תודה, והא שמונים דתרווייהו ואידך תהוי לאחריות	רבינא איקלע לדמהוריא, אמר ליה רב דימי בריה דרב הונא מדמהוריא לרבינא:											⚡	◇	פא:
התורה אמרה: (קהלת ה') טוב אשר לא תדור משתדור ולא תשלם, ואת אמרת: ליקום ולינדור בתחילה.	אמר ליה: [רבינא]												◇	פא:
האומר הרי עלי תודה - יביא היא ולחמה מן החולין													■	פא:
תודה עלי מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין													■	פא:
תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא													■	פא:
תודה היא ולחמה מן המעשר - יביא.													■	פא:
ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממעות מעשר שני.													■	פא:
האומר הרי עלי לחמי תודה - מביא תודה ולחמה מאי טעמא? מידע ידע האי גברא דלחם בלא תודה לא איקריב, והאי תודה ולחמה קאמר, והאי דקאמר לחמי תודה, סוף מילתא נקט.	רב הונא:												◇	פא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תודה מן המעשר ולחמה מן החולין - יביא כמה שנדר	תנן:										◊	פא:
ואמאי? כיון דאמר לחמה מן החולין, יביא היא ולחמה מן החולין											ז	פא:
שאני התם, דכיון דאמר תודה מן המעשר, נעשה כאומר הרי עלי לחם לפטור תודתו של פלוני.											!	פא:
אי הכי, רישא דקתני:											ז	פא:
תודה מן החולין ולחמה מן המעשר - יביא היא ולחמה מן החולין	[רישא]										◊	פא:
הכא נמי נעשה כאומר הרי עלי תודה לפטור לחמו של פלוני											ז	פא:
הכי השתא, בשלמא לחם למיפטר תודה אתי, תודה למיפטר לחם מי אתיא?											!	פא:
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבח בלא נסכים - כופין אותו ומביא תודה ולחמה, זבח ונסכים	ת"ש:										◊	פא:
טעמא דאמר תודה, אבל לא אמר תודה - לא											ז	פא:
ה"ה אע"ג דלא אמר תודה, ואידי דקא בעי למיתנא זבח בלא נסכים, דלא מתני ליה נסכים בלא זבח, תנא נמי תודה.											!	פא:
אמאי? נדר ופתחו עמו הוא											ז	פא:
הא מני? בית שמאי היא	חזקיה:										!	פא:
תפוס לשון הראשון	דאמרי: [בית שמאי]										!	פא:
הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה - ב"ש אומרים: נזיר	דתנן: [בית שמאי]	◆	■	■	■	■	■	■	■	■	!	פא:
אינו נזיר.	בית הלל:	◆	■	■	■	■	■	■	■	■	!	פא:
אפילו תימא בית הלל, באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא הייתי נודר כך אלא כך, ומאי כופין? דקא בעי הדר ביה.	רבי יוחנן:										!	פא:
האומר הרי עלי תודה בלא לחם וזבח בלא נסכים, ואמר לו: הבא תודה ולחמה וזבח ונסכים, ואומר: אילו הייתי יודע שכן לא הייתי נודר, כופין אותו ואומר לו: (דברים י"ב) שמור ושמעת	תא שמע:										ז	פא:
בשלמא לחזקיה ניחא ליה, אלא לר' יוחנן קשיא											ז	פא:
הא ודאי ב"ש היא.	אמר לך ר' יוחנן:										!	פא:
מאי שמור ושמעת?											^	פא:
שמור - הבא תודה, ושמעת - הבא לחמה.	אביי:										!	פא:
שמור - הבא תודה ולחמה, ושמעת - שלא תהא רגיל לעשות כן.	רבא:										!	פא:
היא ולחמה מן המעשר - יביא.											■	פא:
יביא, לא סגי דלא מייתי?											ז	פא:
רצה מביא, לא רצה לא יביא.	רב נחמן ורב חסדא:										!	פא:
ולא יביא מחיטי מעשר שני אלא ממצות מעשר שני.											■	פא:
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלקוחות ממצות מעשר שני יביא.	רב נחמן ורב חסדא דאמרי תרוייהו:										■	פא:
לא שנו אלא מחיטי מעשר שני, אבל מחיטין הלקוחות במצות מעשר שני יביא.	יתיב רבי ירמיה קמיה דרבי זירא ויתיב וקאמר:										■	פא:
רבי, אתה אומר כן? אני אומר: אפילו מחיטין הלקוחות במצות מעשר שני לא יביא, ואימא טעמא דידי ואימא טעמא דידיך.	א"ל: [רבי זירא]										■	פא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא טעמא דידך, תודה מהיכא קא ילפת לה? משלמים, ושלמים שם שם ממעשר, ומינה, מה שלמים אין גופן מעשר, אף תודה נמי אין גופה מעשר, והני חיטי הלקוחות במעות מעשר שני נמי אין גופן מעשר.												פא:
אימא טעמא דידך, תודה מהיכא קא ילפינא לה? משלמים, - ושלמים שם שם ממעשר, מה שלמים אין מין מעשר, אף תודה אין מין מעשר, לאפוקי חיטין הלקוחות במעות מעשר שני דמין מעשר נינהו.												פב:
המתפס מעות מעשר שני לשלמים - לא קנו שלמים מאי טעמא? דלא אלימא קדושת השלמים למיחל אקדושת מעשר שני.	רבי אמי:											פג:
הלוקח היה לזבחי שלמים ובהמה לבשר תאוה - לא יצא העור לחולין	מיתבי:											פד:
לאו למימרא דקני שלמים												פה:
לא קני שלמים, ומאי לא יצא העור לחולין? הכי קאמר: אינו בתורת לצאת העור לחולין	הא איתמר עלה, אמר רב:											פז:
מ"ט?												פח:
נעשה כלוקח שור לחרישה.	רבה:											פט:
המתפס מעות מעשר שני לשלמים - ר' יוחנן אמר: קני	איתמר: [רבי יוחנן]											פז:
לא קני.	רבי אליעזר:											פז:
ואליבא דר' יהודה דאמר: מעשר ממון הדיוט הוא - דכולי עלמא לא פליגי דקני, כי פליגי - אליבא דר' מאיר דאמר מעשר ממון גבוה הוא												פז:
מאן דאמר לא קני, כר' מאיר	[רבי אליעזר]											פז:
ומאן דאמר קני, כיון דמעשר קרב ליה שלמים, כי מיתפסת ליה נמי תפיס.	[רבי יוחנן]											פז:
המתפס מעות מעשר שני לשלמים, כשהוא פודן מסיף עליהם שני חומשין, אחד לקדש ואחד למעשר	מיתבי:											פז:
מי סברת דברי הכל היא? הא מני? רבי יהודה היא.												פז:
מנין לאומר הרי עלי תודה, שלא יביא אלא מן החולין? תלמוד לומר: (דברים ט"ז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא פסח אין בא אלא מן הכבשים ומן העזים, אם כן מה תלמוד לומר צאן ובקר? להקיש כל הבא מן הצאן ומן הבקר לפסח, מה פסח דבר שבחובה ואין בא אלא מן החולין, אף כל דבר שבחובה אין בא אלא מן החולין												מ
לפיכך, האומר הרי עלי תודה, הרי עלי שלמים, הואיל ובאין חובה - לא יביאו אלא מן החולין.												פז:
ונסכים, בכל מקום לא יביאו אלא מן החולין.												פז:
ופסח גופיה מנא לך?												ג
נאמר פסח במצרים ונאמר פסח לדורות, מה פסח האמור במצרים לא בא אלא מן החולין, אף פסח האמור לדורות לא בא אלא מן החולין	דתניא, רבי אליעזר:											פז:
וכי דנין אפשר משאי אפשר?	אמר לו רבי עקיבא:											פז:
אע"פ שאי אפשר, ראייה גדולה היא ונלמד הימנה.	א"ל: [רבי אליעזר]											פז:
חזר ר"ע ודנו דין אחר: מה לפסח מצרים שכן אין טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח?	[רבי עקיבא]											פז:
הרי הוא אומר: (שמות י"ג) ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה, שיהיו כל עבודות של חודש הזה כזה.	אמר לו: [רבי אליעזר]											פז:
ור' עקיבא, אי סבר לה דאין דנין אפשר משאי אפשר, ליקו במילתיה אי הדר ביה, והאי דלא גמר מפסח מצרים משום האי פירכא הוא, פסח מדבר יוכיח												פז:
לדבריו דר' אליעזר קאמר, לדידי אין דנין אפשר משאי אפשר, לדידך דאמרת דנין אפשר משאי אפשר, מה לפסח מצרים שכן אינו טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, תאמר בפסח דורות שטעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח?	[רבי עקיבא]											פז:
ועבדת.	ואמר ליה רבי אליעזר:											פז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge !שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי אליעזר לימא ליה: פסח מדבר יוכיח											⚡	◊
לדבריו דרבי עקיבא קאמר ליה, לדידי דנין אפשר משאי אפשר, ומשום האי פירכא, פסח מדבר יוכיח, לדידך דאמרת אין דנין אפשר משאי אפשר, ועבדת.	[רבי אליעזר]										!	◊
והשתא נמי ליפרוך											⚡	
זאת אומרת: אין משיבין על ההיקש.	רב ששת:										!	◊
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? בכללא איתמר, פסח כוליה חדא מילתא היא.	ובתריבצא אמור:											◊
ורבי עקיבא, פסח דאינו בא אלא מן החולין מנא ליה?											⚡	◊
נפקא ליה מהא דאמר שמואל משום ר' אליעזר:	[רבי עקיבא]										!	◊
(ויקרא ז') זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים	[שמואל משום ר' אליעזר]										!	◊
עולה - מה עולה טעונה כלי, אף כל טעון כלי											■ ■	◊
מאי היא?											^	
אילימא מזרק											!	
גבי זבחי שלמי ציבור נמי כתיב: (שמות כ"ד) וישם באגנות											⚡	
אלא סכין.											!	◊
ועולה גופה מנלן?											⚡	
דכתיב: (בראשית כ"ב) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו, והתם עולה הוא, דכתיב: (בראשית כ"ב) ויעלהו לעולה תחת בנו.											!	◊
מנחה - מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף כל אין נאכלין אלא לזכרי כהונה											■ ■	◊
מאי היא?											^	
אי חטאת ואשם											!	
בהדיא כתיב											⚡	
אי זבחי שלמי ציבור											!	◊
מרבויא דקראי אתי, (במדבר י"ח) בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר (בכהנים) יאכל אותו, לימד על זבחי שלמי ציבור שאין נאכלים אלא לזכרי כהונה											⚡	◊
תנאי היא, איכא דמיתיי לה מהכא, ואיכא דמיתיי לה מהכא.											!	◊
חטאת - מה חטאת מקדשה בבלוע, אף כל מקדשה בבלוע.											■ ■	◊
אשם - מה אשם אין שפיר ושליא קדוש בו, אף כל אין שפיר ושליא קדוש בו, קסבר: ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים, ודנין אפשר משאי אפשר.											■ ■	◊
מלואים - מה מלואים מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה, אף כל מותריהן בשריפה ואין בעלי חיים מותריהן בשריפה.											■ ■	◊
שלמים - מה שלמים מפגלין ומתפגלין, אף כל מפגלין ומתפגלין.											■ ■	◊
(ויקרא ז') זאת התורה כו'	במתניתא תנא משמיה דר"ע:										■	◊
מנחה - מה מנחה מקדשת בבלוע, אף כל מקדשת בבלוע.											■ ■	◊
ואיצטריך למכתב בחטאת ואיצטריך למכתב במנחה, דאי כתב רחמנא במנחה, משום דרכיכא בלעה, אבל חטאת אימא לא ואי כתב רחמנא בחטאת משום דבשר אגב דשמן קדיר, אבל מנחה אימא לא, צריכא.											■	◊

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא-? question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

מנחות-התורה היתה באה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חטאת - מה חטאת אינה באה אלא מן החולין וביום ובידו הימנית.												♦
וחטאת גופה מנלן?												^
דאמר קרא: (ויקרא ט"ז) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, לו - משלו ולא משל מעשר.	רב חסדא:											!
ביום (ויקרא ז') מביום צוותו נפקא												ז
כדי נסבה.												!
בידו הימנית מדרבה בר בר חנה נפקא												ז
כל מקום שנאמר אצבע וכהונה - אינו אלא ימין	דאמר רבה בר בר חנה אמר ריש לקיש:											■ ז
כדי נסבה.												!
אשם - מה אשם עצמותיו מותרין, אף כל עצמותיו מותרין.												■ ■
ור"ע האי (דברים ט"ז) וזבח פסח מאי עביד ליה?												ז
מבעי ליה לכדרב נחמן	[רבי עקיבא]											!
מנין למותר הפסח שקרב שלמים? שנאמר: (דברים ט"ז) וזבח פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא מותר הפסח יהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא:											■ !
והא מהכא נפקא? מדאבוה דשמואל נפקא												ז
דכתיב: (ויקרא ג') אם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים, ואמר אבוה דשמואל: דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים	[אבוה דשמואל]											■ ז
ואכתי מהכא נפקא? מהתם נפקא												ז
כבש - לרבות את הפסח לאלוהי, כשהוא אומר: אם כבש - להביא פסח שעברה שנתו ושלמים הבאים מחמת פסח לכל מצות שלמים שישענו סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, כשהוא אומר: ואם עז הפסיק הענין, לימד על העז שאינה טעונה אליה	והתניא:											■ ז
תלתא קראי כתיב, חד לעברה זמנו ועברה שנתו, וחד לעברה זמנו ולא עברה שנתו, וחד ללא עברה זמנו ולא עברה שנתו.												!
שנתו דחזי לפסח שני אימא לא ואי אשמעינן עברה זמנו ולא עברה שנתו, דאידיחי ליה מפסח ראשון, אבל												■
הדרן עלך התורה היתה באה												♦

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⚡**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**
 חולקים-disputants **♦**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**

מקרא-key:

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כל קרבנות הציבור והיחיד באין מן הארץ ומחוצה לארץ, מן החדש ומן הישן, חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ.												■	פג	
וכולן אינן באין אלא מן המובחר.													■	פג
ואיזהו מובחר שלהם? מכמס וזינוחא אלפא לסלת, שנייה להן עפוריים בבקעה.													◇	פג
כל הארצות היו כשרות, אלא מכאן היו מביאין.													◇	פג
מתני' דלא כי האי תנא													◇	פג
עומר הבא מן הישן - כשן, שתי הלחם הבאות מן הישן - כשן, חוץ אלא שחטו מצוה עומר, וכתב: (ויקרא ב') תקריב את מנחת בכוריד, ואפילו מן העלייה. שתי הלחם, דכתב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם	דתניא:												◇	פג
הא אפיקתיה												⚡		פג
אמר קרא תביאו, ואפ"ל מן העלייה.												!	◇	פג
והאי מיבעי ליה, שכל שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה												⚡	◇	פג
א"כ, ליכתוב קרא תביא, מאי תביאו? ש"מ תרתי.												!	◇	פג
והכתוב: (ויקרא כ"ג) ראשית												⚡	◇	פג
למצוה.												!	◇	פג
הכתיב: (ויקרא כ"ג) חדשה												⚡	◇	פג
האי מיבעי לי לכדתניא												!		פג
שתי הלחם הבאות מן הישן - כשרות, ומה אני מקיים חדשה? שתהא חדשה לכל המנחות.	[תניא] רבי נתן ור' עקיבא:											!	◇	פג
ע"כ לא פליגי אלא בחדש, אבל בארץ לא פליגי דעומר ושתי הלחם מארץ אין, מחוצה לארץ לא													◇	פג
כמאן? דלא כי האי תנא														פד
עומר בא מחוצה לארץ, ומה אני מקיים כי תבאו אל הארץ? שלא נתחייבו בעומר קודם שנכנסו לארץ	דתניא, ר' יוסי בר רבי יהודה:												■	פד
חדש בחוצה לארץ דאורייתא היא, דכתב: ממושבותיכם, כל מקום שאתם יושבין משמע, וכי תבאו - זמן ביאה היא, וכיון דאורייתא היא אקרובי נמי מקריבין.	וקסבר: ר' יוסי בר רבי יהודה]												■	פד
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכון מתרומת הלשכה.	תנן התם:												◇	פד
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכון מתרומת הלשכה	רמי ליה בר חמא לרב חסדא, תנן:												⚡	◇
(ויקרא כ"ה) לאכלה - ולא לשריפה	ורמינהו:												⚡	◇
רחמנא אמר לך: (ויקרא כ"ג) לדורותיכם, ואת אמרת: תיבטל	א"ל: רב חסדא]												⚡	◇
ומי קאמינא אנא תיבטל? ליתיה מדאשתקד	אמר ליה: רמי בר חמא]												!	◇
בעינא כרמל וליכא.	[רב חסדא]												!	פד
ולייתי מכרמל דאשתקד	[רמי בר חמא]												⚡	פד
אמר קרא: (ויקרא ב) כרמל תקריב, בעינא כרמל בשעת הקרבה וליכא.	[רב חסדא]												!	פד
כרמל תקריב	איתמר, רבי יוחנן:												■	פד
ראשית קצירך, ראשית קצירך - ולא סוף קצירך.	רבי אלעזר:												■	פד

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(ויקרא ב') ואם תקריב מנחת בכורים - במנחת העומר הכתוב מדבר, מהיכן היא באה? מן השעורים	מותיב רבה:									◊		
אתה אומר: מן השעורים, או אינו אלא מן החיטין?										◊		
נאמר (שמות ט') אביב במצרים, ונאמר (ויקרא ב') אביב לדורות, מה אביב האמור במצרים - שעורים, אף אביב האמור לדורות אינו בא אלא מן השעורים	רבי אליעזר:									◊		
מצינו יחיד שמביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורים, ואף ציבור מביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורים, אם אתה אומר מן החיטין, לא מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורים	רבי עקיבא:									◊		
ד"א: אם אתה אומר עומר בא מן החיטין, אין שתי הלחם ביכורים										◊		
אלמא משום ביכורים הוא										◊		
תיובתא.										◊		
אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינין, ולא מתמרים שבהרים ולא מפירות שבעמקים.	תנן התם:									◊		
אם הביא לא קידש.	עולא:									◊		
יטיב רבה וקא אמר לה להא שמעתא.	[רבה]									◊		
(ויקרא ב') קרבן ראשית - שתהא ראשית לכל המנחות, וכן הוא אומר: (במדבר כ"ח) בהקריבכם מנחה חדשה לה' בשבועותיכם, אין לי אלא חדשה של חטים, חדשה של שעורים מנין? תלמוד לומר: חדשה חדשה, אם אינו ענין לחדשה של חיטין, תנהו ענין לחדשה של שעורים	איתיביה רב אחא בר אבא לרבה:									◊		
ומנין שתהא קודמת לביכורים? תלמוד לומר: (שמות ל"ד) וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים ואין לי אלא בכורי קציר חטים, קציר שעורים מנין? ת"ל: (שמות כ"ג) וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה										◊		
ואין לי אלא שתזרע, עלו מאלהן מנין? תלמוד לומר: בשדה										◊		
ואין לי אלא בשדה, מנין לרבות שבגג ושבחורבה ושבעציץ ושבספינה? ת"ל: (במדבר י"ח) בכורי כל אשר בארצם										◊		
מנין שתהא קודמת לנסכים ופירות האילן? נאמר כאן בכורי מעשיך ונאמר להלן (שמות כ"ג) באספך את מעשיך מן השדה, מה להלן נסכים ופירות אילן, אף כאן נסכים ופירות אילן										◊		
שבגג שבחורבה שבעציץ ושבספינה	קתני מיהא:									◊		
סיפא אתאן למנחות.										◊		
אי הכי, היינו דכתיב: (במדבר י"ח) כל טהור בביתך יאכל אותו, ואי מנחות, לזכרי כהונה הוא דמיתאכלן	מתקיף לה רב אדא בר אהבה:									◊		
תרי קראי כתיבי: (במדבר י"ח) לך יהיה, וכתיבי: כל טהור בביתך יאכל אותו, הא כיצד? כאן בביכורים, כאן במנחות.	רב מרשיא:									◊		
כוליה במנחות, וסיפא - דקרא אתאן ללחמי תודה.	רב אשי:									◊		
בפלוגתא										◊		
אם הביא לא קדש	רבי יוחנן:									◊		
אם הביא קדש, נעשה ככחוש בקדשים.	ריש לקיש:									◊		
בשלמא ריש לקיש כדאמר טעמא, אלא רבי יוחנן מאי טעמא?										◊		
רבי יוחנן חזאי בחלום, מילתא מעלייתא אמינא, אמר קרא: (דברים כ"ו) מראשית - ולא כל ראשית, (דברים כ"ו) מארצך - ולא כל ארצך.	רבי אלעזר:									◊		
וריש לקיש האי ארצך מאי עביד ליה?										◊		
מיבעי ליה לכדתניא	[ריש לקיש]									◊		

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
נאמר כאן ארץ ונאמר להלן ארץ, מה להלן שבה ארץ, אף כאן שבה ארץ.	תניא: [רבן גמליאל בר רבי]												!	◊
ואידך?													ז	
ארץ מארץ.	[רבי יוחנן]												!	◊
ואידך?													ז	
ארץ מארץ לא משמע ליה.	[ריש לקיש]												!	◊
שבגג ושבחורבה שבעציץ ושבספינה - מביא וקורא	תני חדא:												■	ז
מביא ואינו קורא	ותניא אידך:												■	ז
בשלמא ריש לקיש, גג אגג לא קשיא: הא בגג דמערה, הא בגג דבית, חורבה אחורבה לא קשיא: כאן בחורבה עבודה, כאן בחורבה שאינה עבודה, עציץ אעציץ לא קשיא: כאן בנקובה, כאן בשאינו נקובה, ספינה אספינה לא קשיא: כאן בספינה של עץ, כאן בספינה של חרס אלא לרבי יוחנן קשיא														ז
תנאי היא													!	◊
שבגג ושבחורבה - מביא וקורא, שבעציץ ושבספינה - אינו מביא כל עיקר.	דתניא:												■	!
וכולן אינן באות אלא מן המובחר כו'.														■
אמרי ליה יוחנא וממרא למשה: תבן אתה מכניס לעפריים?														◊
אמר להו, אמרי אינשי: למתא ירקא ירקא שקול.														◊
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מבית האילן, ואם הביא - כשר.														■
כיצד הוא עושה? נרה שנה ראשונה, ובשנה שניה זורעה קודם לפסח שבעים יום, והוא עושה סולת מרובה.														■
כיצד בודק? הגזבר מכניס ידו לתוכן, עלה בה אבק - פסולה עד שינפנה ואם התליעה - פסולה.														■
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה.														■
היכי קאמר? נרה שנה ראשונה, ושניה נרה וזורעה, או דלמא נרה שנה ראשונה, ושניה זורעה בלא נרה?	איבעיא להו:													◊
אף חיטי כרזיים וכפר אחים אלמלא סמוכות לירושלים היו מביאין מהן, לפי שאין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות והמנוגרות לכך, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת	תא שמע: דתניא, אמר רבי יוסי:												■	ז
כיצד עושה? נרה שנה ראשונה ושניה חורש ושונה, וזורעה קודם לפסח שבעים יום, כדי שתהא סמוכה לחמה, ועושה קנה זרת ושיבולת זרתיים, וקוצר ומעמר ודש זורה ובורר וטוחן ומרקד, ומביא אצל גזבר וגזבר מכניס ידו לתוכה, אם עלתה בה אבק, אומר לו: חזור ונפה אותה שניה													■	ז
גזבר סך ידו שמן ומכניס לתוכה עד שמעלה כל אבקה	משום רבי נתן אמרו:												■	ז
חורש ושונה	קתני מיהת:													ז
ולטעמך, מתניתין לא קתני שונה, ברייתא קתני שונה														ז
הא לא קשיא: כאן בעבודה, כאן בשאינה עבודה.													!	◊
מאי הוי עלה?														◊
נר חציה וזורע חציה, נר חציה וזורע חציה.	תא שמע, דתניא:												■	!
אין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות שבארץ ישראל, שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת.	רבי יוחנן:													■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
עומר היה בא מבקעת בית מקלה, כבת ג' סאין היתה, ושדה מודרמת היתה, ובה חמה זורחת וממנה חמה שוקעת, ניר הציה וזורע הציה, ניר הציה וזורע הציה.	תניא נמי הכי, אבא שאול:												■	פה:
רב חלקיה בר טובי הוה ליה קרנא דארעא, ניר הציה וזורע הציה, ניר הציה וזורע הציה ועבדה על חד תרי, ומזבין להו לחיטי לסמידא.	[רב חלקיה בר טובי]												○	פה:
ואם התליעה - פסולה.													■	פה: <
סולת שהתליעה רובה - פסולה, וחיטין שהתליעו רובן - פסולות.	תנו רבנן:												■	פה:
ברוב חטה או ברוב סאה?	בעי רבי ירמיה:												▲	פה:
תיקו.													■	פה:
הקדישו, מהו שילקה עליהו משום בעל מום? כיון דפסיל כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבא:												▲	פה:
תיקו.													■	פה:
כל עץ שנמצא בו תולעת - פסול לגבי מזבח.	תנן התם:												■	פה:
לא שנו אלא לה, אבל יבש - גוררו וכשר.	שמואל:												■	פה:
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבא:												▲	פה:
תיקו.													■	פה:
תקוע אלפא לשמן													■	פה: מ
שניה לה רגב בעבר הירדן.	אבא שאול												■	פה:
כל הארצות היו כשרות, אלא מיכן היו מביאין.													■	פה:
אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מן מה שנזרע ביניהם, ואם הביא - כשר.													■	פה:
אין מביאין אנפקטן, ואם הביא - כשר.													■	פה:
אין מביאין מן הגררין שנשרו במים, ולא מן הכבשים ולא מן השלוקים, ואם הביא - פסול.													■	פה:
וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה													■	פה: ג
מאי שנא תקועה?													?	פה:
מתוך שרגילין בשמן זית, חכמה מצויה בהן.	רבי יוחנן:												!	פה:
(דברים ל"ג) וטובל בשמן רגלו - זה חלקו של אשר, שמושך שמן כמעין.	תנו רבנן:												■	פה:
אמרו: פעם א' נצרכו להן אנשי לודקיא בשמן, מינו להן פולמוסטוס אחד, אמרו לו: לך והבא לנו שמן במאה ריבוא.													○	פה:
הלך לירושלים, אמרו לו: לך לצור.													○	פה:
הלך לצור, אמרו לו: לך לגוש חלב.													○	פה:
הלך לגוש חלב, אמרו לו: לך אצל פלוגי לשדה הלז, ומצאו שהיה עוזק תחת זיתיו, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא שאני צריך? אמר לו: המתן לי עד שאסיים מלאכתי, המתין עד שסיים מלאכתו.													○	פה:
לאחר שסיים מלאכתו, הפשיל כליו לאחוריו והיה מסקל ובא בדרך, אמר לו: יש לך שמן במאה ריבוא? כמדומה אני ששחוק שחקו בי היהודים.													○	פה:
כיון שהגיע לעירו, הוציאה לו שפחתו קומקמום של חמין ורחץ בו ידיו ורגליו, הוציאה לו ספל של זהב מליאה שמן וטבל בו ידיו ורגליו, לקיים מה שנאמר: וטובל בשמן רגלו.													○	פה:
לאחר שאכלו ושתו, מדד לו שמן במאה ריבוא. אמר לו: כלום אתה צריך ליותר? אמר לו: הן, אלא שאין לי דמים. אמר לו: אם אתה רוצה ליקח קח, ואני אלך עמך ואתול דמיו, מדד לו שמן בשמונה עשר ריבוא.													○	פה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

מנחות-כל קרבנות הציבור		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אמרו: לא הניח אותו האיש לא סוס ולא פרד ולא גמל ולא חמור בארץ ישראל שלא שכרו.												○	■	◇	פה:	
כיון שהגיע לעירו, יצאו אנשי עירו לקלסו, אמר להם: לא לי קלסוני אלא לזה שבא עמי, שמדד לי שמן במאה ריבוא והרי נושה בי בשמונה עשרה ריבוא, לקיים מה שנאמר: (משלי י"ג) יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב.												○	■	◇	פה:	
אין מביאין לא מבית הזבלים וכו',													■	<	פה:	
אין מביאין אנפקטן, ואם הביא - פסול מפני שהוא שרף	והתניא:												■	⚡	◇	פה:
לא קשיא: הא ר' חייא, הא ר"ש בר רבי	רב יוסף:												!		פ.ר.	
דר' חייא זריק ליה ור"ש בר רבי מטבל ביה													○	!	◇	פ.ר.
וסימניך: עשירים מקמצין.													■	!	◇	פ.ר.
ששה חדשים בשמן המור														■	◇	פ.ר.
מאי שמן המור?														^		פ.ר.
סטכתא	רב הונא בר חייא:													!	◇	פ.ר.
שמן זית שלא הביא שלישי.	ר' ירמיה בר אבא:													!	◇	פ.ר.
אנפקנון - שמן זית שלא הביא שלישי, למה סכין אותו? שמשיר את השיער ומעדן את הבשר.	תניא רבי יהודה:													■	◇	פ.ר.
אין מביאין מן הגרגרין שנשרו במים.														■	<	פ.ר.
שמן זית כבוש, שלוק, שרוי, ושל שמרים, ושל ריח רע - לא יביא, ואם הביא - פסול.	תנו רבנן:													■	◇	פ.ר.
הקדישו, מהו שילקה עליו משום בעל מום? כיון דפסול כבעל מום דמי, או דלמא אין בעל מום אלא בבהמה?	בעי רבה:													^	◇	פ.ר.
תיקו.														■		פ.ר.